

AJUNTAMENT DE VALÈNCIA

Discurs de Joan Ribó en el ple de presa de posseió del càrrec com Alcalde de València

Dissabte, 15 de juny de 2019

*Text subjecte a qualsevol canvi
en el moment de l'acte.

València continua caminant cap al futur, perquè així ho ha decidit la ciutadania. El 26 de maig, la majoria dels valencians i les valencianes van revalidar a través de les urnes la seua confiança en les polítiques públiques de progrés per a esta ciutat. I també amb mi mateix com alcalde, la qual cosa, evidentment, agraiisc.

Fa 4 anys, en este mateix Hemicicle, ens obríem al repte de governar València des d'una aposta per fer una ciutat més justa, que portara el seu nom amb orgull i sense la llosa dels temps obscurs del passat. Una ciutat de barris, que manté la seua identitat a partir de l'esforç que milers i milers de persones han posat damunt la taula durant dècades i de vegades durant segles en els propis Pobles de València. Ens obríem al repte de configurar un model de ciutat sostenible, amable amb totes les persones, que respecta la pluralitat i contempla la seua pròpia diversitat com una font de riquesa. Una ciutat que s'estima i que es reconeix pels seus valors.

Per això vaig voler donar, ara fa 4 anys, la benvinguda a una ciutat que havia estat massa vegades oblidada: la València igualitària, honrada, justa, solidària, verda, plural, dinàmica. I ara ho torne a fer. Esta és una ciutat oberta, que respecta les distintes formes de pensar, d'estimar, de parlar o de ser. València, i per tant el seu govern municipal, s'han de caracteritzar per la seua honradesa, i per això el meu primer compromís és amb la consolidació de les polítiques de transparència. Si la ciutadania de València s'esforça cada dia en alçar la persiana del comerç, anar a treballar, buscar faena, o en estudiar per tindre un futur millor... el seu govern municipal ha de ser el de l'eficàcia, i per això propose dotar-nos d'una estructura àgil que permeta dinamitzar la ciutat i gestionar els recursos públics amb responsabilitat. Vull que València aprofundisca en els drets de les persones. De totes les persones, més enllà dels orígens familiars o del lloc de naixement de cada u. Una València solidària on el rescat de l'Aquarius, del que es compleix un any dilluns que ve, no siga només un record puntual, sinó un compromís ferm pels drets humans en la nostra ciutat i en tot el món.

Treballem conjuntament per una ciutat accessible, on totes les capacitats estiguen reconegudes. Propose avançar en un model de ciutat amable amb totes les persones i totes les famílies, cada una amb les seues característiques, però totes igual de vàlides: una ciutat, per tant, on les persones majors puguen relacionar-se amb tranquil·litat, i els xiquets i xiquetes puguen jugar als carrers del seu barri. Una València d'oportunitats, on dur a terme un projecte de vida. I per a això cal rellançar les expectatives laborals i de vivenda digna. Propose una ciutat de barris i Pobles connectats entre sí, amb uns mercats i comerços de proximitat potents. Una ciutat cada dia més verda, perquè m'importa, i molt, l'aire que respirem, i tinc la convicció que des de les institucions només farem la faena ben feta si pensem en les pròximes generacions i els deixem un planeta viu. Si som capaços de fer front al canvi climàtic. I això també ho devem de fer des de les ciutats. En definitiva, reprenc estos quatre anys com alcalde pensant en una ciutat més igualitària, on els homes i les dones tenen les mateixes oportunitats i l'eradicació del masclisme dona pas a una societat més justa.

Esta és la benvinguda que vull donar a totes les persones que viuen en València, que treballen ací o que ens visiten.

I això ens fa viure, de nou, un moment històric, com en 2015. Perquè estos valors, radicalment democràtics, no són tan nítids en altres ciutats d'Espanya on hui s'està vivint un canvi de tarannà en els seus governs municipals. València, en este sentit, continua caminant cap a la modernitat, amb pas ferm. La defensa de la convivència i del bé comú continuarà marcant el nostre camí.

Alguns se sorprengueren, allà per l'any 2015, quan el mateix dia de la meua investidura com alcalde, es van obrir les portes de l'Ajuntament, i pocs dies després continuaren obertes a la ciutadania. Esta és la casa de tots i totes, i ha de continuar sent-ho. No és un símbol, sinó la realitat d'una institució que treballa per ser cada dia més pròxima a la ciutadania, i amb unes parets de vidre que s'han pogut constatar al llarg d'estos últims 4 anys: la transparència ha arribat per a quedar-se. Qualsevol persona pot saber amb qui em reunisc, on em desplace o quins recursos utilitze en la meua tasca d'alcalde. La transparència és la millor manera d'evitar la corrupció.

I també és una eina per a mostrar a la ciutadania que el fruit de la seua contribució és ben utilitzat. Que cada euro que s'administra en esta casa ha d'anar on toca, i que no es desvia ni un cèntim a fastos, grans saraus o corrupteles. Això eren altres temps.

La gestió d'este Ajuntament ha de continuar pivotant sobre dos eixos: eficàcia i eficiència. Si hem augmentat un 47% la partida destinada a emergències socials i alhora hem reduït més de la meitat el deute del consistori s'ha degut a esta bona gestió. Això no vol dir que tot estiga fet. No, cal avançar molt més. En este mandat hem començat un camí que volem continuar en el següent. Hem invertit en els barris: un 70% més del que es feia en anteriors mandats. Això són 100 milions més en un mandat que han servit, per exemple, per a ampliar les zones verdes en tots els districtes de la ciutat, i que ha comptat amb projectes emblemàtics en este sentit com el Parc Central, el de l'Ermita d'Orriols, la renovació del de Benicalap, el Lineal de Benimàmet, el nou Parc de Malilla... Un important esforç que hem dut endavant a pesar d'estar immersos en un Pla d'Ajust del que afortunadament hem pogut eixir. Només cal recordar com este Ajuntament es va sobreendeutar per damunt d'allò raonable, superant els 1.000 milions d'euros en 2012, i que a finals de 2019 es preveu que s'haja reduït als 370 milions.

Invertir en els barris, per a mi, és invertir en qualitat de vida per a les persones que els habiten. Per això el nostre model és el d'avançar posicionant a València com un referent de ciutat esportiva, amb les maratons, per exemple, o en l'àmbit de l'alimentació sostenible, però sobretot pensant en el dia a dia dels nostres veïns i veïnes. Tenim per davant altres reptes de posicionament global, com a capital mundial del disseny o referent en l'àmbit de la música. Però el que més m'interessa és que els beneficis de tot açò redunden en la gent que viu a València. Vull uns barris vius, dinàmics, ben comunicats, amb possibilitats d'innovació i amb un atractiu que els singularitze a cada un d'ells. L'orgull de barri ha de ser l'orgull d'una ciutadania empoderada, que no només és consultada cada quatre anys a les urnes, sinó que participa activament del seu model de ciutat. Per això, després d'haver avançat durant l'últim mandat en la consolidació dels diversos consells ciutadans i d'entitats, d'haver revitalitzat i ampliat les juntes de districte, d'haver iniciat els pressupostos participatius, d'haver-me reunit amb milers de persones... hem de fer un pas més, i establir entre tots i totes cap on vol mirar València. Quina referència de model urbà vol ser. I això no és només parlar d'urbanisme, sinó també de les relacions socials i amb les administracions, de les peculiaritats dels nostres barris, de les necessitats de les persones que els habiten, de com aprofitar la nostra riquesa cultural, la nostra pròpia diversitat i les potencialitats d'emprenedoria que tenim per davant.

Això vol dir també preocupar-nos dels barris que han pres un nou rumb esperançador, que ha passat de l'oblit o la destrucció sistematitzada, a projectar un futur d'oportunitats, que no es farà sol, sinó que demanda el compromís d'una administració que ha d'estar al seu costat. No està sent fàcil dur-ho a terme, però el camí iniciat ja no té volta enrere. Un dels meus objectius passar per protegir

i impulsar la façana marítima de la ciutat: la Malva-rosa, el Cabanyal-Canyamelar, el Grau, Natzaret, i els Pobles de València que mantenen l'horta i l'Albufera cap al Sud de la ciutat. Estic parlant d'eixos barris que en un passat van ser castigats i que han pres la decisió de ser protagonistes d'un canvi que no es fa en dos dies, però que s'ha demostrat imparabile.

Ho vaig dir fa 4 anys i ho torne a repetir, això només s'aconseguirà des del diàleg. Per això, en esta ocasió, torne a deixar la "vara de mando" guardada allà on el secretari considere. L'autoritarisme, bé que ho sap qui em coneix, no és el meu estil. I tampoc ho serà en este mandat que ara s'inicia. Posar en valor els moviments socials, l'organització de la gent que, pedra a pedra, fa paret, i fa realitat una ciutat que puguem decidir entre tots i totes. Des del respecte a la discrepància, però també des de la voluntat d'unir esforços en les polítiques públiques que han de possibilitar una ciutat on totes les persones se senten representades, sabent que tindran a la seua administració més pròxima al seu costat.

No tolerarem, per tant, actituds que intenten coartar la llibertat d'expressió, o que mitjançant la violència pretenen imposar unes idees o una manera única d'entendre el món. En això, i en la possibilitat de configurar una ciutat oberta i plural, que defensi els interessos de la ciutadania, vull comptar amb els grups de govern que estaran en l'oposició durant este mandat. La tasca dels grups de l'oposició és clau en el bon funcionament de la democràcia. La fiscalització perquè les polítiques públiques passen de ser promeses a realitats, la vigilància perquè en tot moment es respecten les regles del joc, la col·laboració per a millorar tots aquells aspectes en què puguem caminar junts... Tot això requereix d'una oposició ben formada, amb capacitat d'anàlisi, de crítica constructiva i també de suggeriment. Els demane, per tant, que deixem de banda els partidismes quan hàgem de mirar pel bé de València. A este alcalde també el tindran al seu costat.

València té molts reptes per davant que passen, indefectiblement, pel treball conjunt amb altres administracions. L'articulació de l'àrea metropolitana és un d'ells. Els nostres més de 134 kilòmetres quadrats i els nostres vora 800.000 habitants no responen a una realitat molt més dinàmica, que arriba fins al milió i mig de persones que cada dia viuen i es mouen per la nostra àrea metropolitana. La tercera més important d'Espanya. Per això, tant la Generalitat com el govern central hauran d'atendre les necessitats d'una població que, en múltiples matèries, no atén a límits geogràfics. Necessitats de servicis bàsics en l'àmbit de la mobilitat, de la gestió de l'aigua i dels residus, però també de la cura pel medi ambient, de la defensa de l'horta o en matèria laboral, per posar només alguns exemples.

Som, a més, el Cap i Casal dels valencians i valencianes, i això no pot quedar en un bonic emblema. La Carta de Capitalitat és per a mi irrenunciable: una norma de rang autonòmic que esclarisca i amplie les competències de la ciutat i ens atribuisca la pertinent dotació econòmica en els Pressupostos de la Generalitat que ens permeta dur-les a terme.

I de la mateixa manera que reivindique davant el Consell de la Generalitat, també ho faig davant el govern central. Perquè els valencians i valencianes mereixem un accés a la ciutat per ferrocarril soterrat, que implique l'ampliació del Parc Central i la construcció de l'estació definitiva. I un soterrament de les vies de Serradora fins a l'eixida del Saler. Perquè València vol contribuir positivament al Corredor Mediterrani i no volem convertir-nos en el nou semàfor d'Europa, ara per ferrocarril. Exigiré fins que siga una realitat la condonació del deute de la Marina: 460 milions d'euros per la celebració de la Copa Amèrica de vela que, com a esdeveniment internacional,

hauria d'haver sigut costejat pel govern d'Espanya de la mateixa manera que va ocórrer en el seu moment amb les Olimpíades de Barcelona, i amb les Expo de Sevilla i Saragossa. No volem ser més que ningú, però tampoc ser els últims de tot. Per això, València precisa d'una inversió adequada en infraestructures culturals, com el Palau de les Arts, l'IVAM o el Museu de Belles Arts. I per això, òbviament, la tercera àrea metropolitana d'Espanya ha de tindre un contracte-programa d'ajuda a la mobilitat com el tenen Madrid, amb els seus 126 milions d'euros, i Barcelona, amb els seus 109 milions.

La col·laboració amb altres administracions passa també per establir noves complicitats. Amb els municipis més pròxims a València sobre els quals recau el nou llit del riu Túria, per tal d'abordar un projecte de renaturalització que connecte el Parc Natural del Túria amb l'Albufera, i que beneficie a tota la població d'un nou espai ambiental i d'ús ciutadà. De la mateixa manera, hem començat a treballar amb l'Autoritat Portuària la cessió de terrenys que dignifique els límits de la ciutat, amb el nou Parc de Desembocadura de Natzaret i la zona d'usos esportius. Tanmateix, és la meua voluntat que la potència indubtable del port redunde en beneficis sobre la ciutat, i que s'establisca un vertader diàleg en què primen els interessos de València, amb una visió de futur que passa per la dinamització econòmica, evidentment, però també per la sostenibilitat mediambiental i la qualitat de vida dels habitants d'esta ciutat.

Vivim un moment històric. Amb la consolidació d'un canvi seré, tranquil, sense estridències, però amb fermesa, València avança cap a la modernitat, i vol situar-se a l'avantguarda dels drets socials, la dignitat i la justícia, com defenem les forces d'esquerra. Des d'una òptica netament valencianista, i no precisament d'aquells que pretenen arrogar-se la capacitat de donar carnets de bon o roïn valencià, sinó basant-nos en la defensa dels interessos de la nostra ciutat. I amb un objectiu ineludible que passa per la sostenibilitat de les ciutats. L'ecologisme no és un relat més o menys bucòlic; és una necessitat de les ciutats per a fer front al canvi climàtic, per a permetre que la nostra gent pugua respirar un aire no contaminat, dissenyar una ciutat amable amb les persones que l'habiten. És invertir en salut.

Breument, les meues prioritats com alcalde per al mandat que ara comença passen per polítiques públiques que possibiliten la igualtat entre homes i dones, i la defensa de la diversitat. Les polítiques socials continuaran tenint un pes substancial i l'emergència d'habitatge estarà ben present amb iniciatives que dinamitzen un mercat de lloguer assequible i el dret a un sostre per a qualsevol persona. Una societat més digna és aquella que mira especialment per aquells qui ho tenen pitjor per a tirar endavant. Per això continuarem incrementant les partides socials. I com que no és possible cap Estat del benestar sense un lloc de treball, em preocupa especialment la creació d'ocupació. En este mandat que ara acaba, 15.000 persones a València trobaren una feina. És una bona notícia, però insuficient. La nostra aposta passa pel potenciament de la innovació des d'experiències exitoses com la Marina de València; per l'impuls del comerç de proximitat i l'ajuda als autònoms; per la gestió eficaç i la recerca de nous mercats com hem fet a través de Fira València; per la renovació del teixit industrial i per procurar oportunitats laborals als joves, als majors de 55 anys i als parats de llarga durada. La gestió del coneixement ha de ser clau, i la col·laboració amb les universitats vull que siga fecunda. Per últim, sé molt bé que el sector terciari i turístic és la primera indústria de la ciutat, i caldrà ordenar-lo per no matar la gallina dels ous d'or. De res ens servirà un turisme de baixa qualitat, si fomenta llocs de treball parcials i mal pagats que acaben oferint un mal servici als nostres visitants; si només serveix per a enriquir a grans empreses forànies, que destrueixen els nostres barris saturant l'oci i expulsant al seu propi veïnat. L'opció passa per un turisme professionalitzat i desestacionalitzat, que arriba

durant tot l'any perquè té una oferta variada: d'oci, però també de congressos, cultural, patrimonial, mediambiental o esportiva. I que genera llocs de treball de qualitat.

La meua prioritat és la de consolidar una ciutat verda, amb zones d'esplai i amb una horta productiva, que necessita d'un Tribunal de les Aigües mil·lenari perquè té llauradors i llauradores que en fan ús. Una ciutat que cuida d'una Albufera amb els recursos hídrics suficients.

Igualment és una prioritat dinamitzar culturalment la ciutat. Sí, sent referència internacional de la música o el disseny com he dit abans, però també amb un circuit de sales de teatre potent com el que té hui dia; amb festivals urbans que naixen de les inquietuds d'emprenedors; que exposa el seu art, que reconeix els seus creadors, l'efervescència de grups i sales musicals, les bandes de música... Les indústries culturals també són grans generadores d'economia i, per damunt de tot, d'un esperit crític que mai s'ha de perdre.

I continue entenent la cultura popular com a part de la cultura en majúscules. La idiosincràsia de festes emblemàtiques en la nostra tradició com la Festa Grossa que simbolitza el Corpus, o com la Setmana Santa Marinera, es conjuga amb espais de trobada més recents i alhora reivindicatius com són el Carnestoltes multicultural de Russafa o la celebració de l'Orgull LGTB. I al costat d'elles, les festes pròpies dels nostres barris, com ocorre a Benimaclet o a Campanar, per posar un parell d'exemples, i les que ja recorren tota la ciutat com la Gran Fira de València. O, com no, les nostres Falles. En el mandat que hem finalitzat aconseguirem ser Patrimoni Cultural Immaterial de la Humanitat; en este, advocarem per seguir el camí cap a l'excel·lència. Les falles són el principal moviment ciutadà de València, un exemple d'autogestió que mereix dotar-se d'eines de diàleg per a millorar la convivència amb altres actors de la ciutat, com els comerciants o les associacions veïnals, com hem començat a fer amb el Ban Faller. Les falles són art, són pirotècnia, són indumentària, són música, són teatre, i vull que continuen sent tradició i avantguarda.

Les falles són, a més, un referent en l'ús del valencià que, tal i com marca el nostre Estatut d'Autonomia és la llengua pròpia que cal protegir i potenciar especialment. Perquè independentment de la llengua que parlem a casa, el valencià és patrimoni de tots. És el que ens fa únics al món com a valencians. Estimem la nostra ciutat i la nostra cultura, no perquè siguem millors que cap altra, sinó perquè són part de les nostres arrels, del que ens ha fet créixer com a poble, i ser com som.

En el mandat anterior, encetàrem una nova etapa política en la ciutat de València. Compromís, PSPV i València en Comú configurarem un executiu municipal, el Govern de la Nau, que ha funcionat durant 4 anys. Des de posicions que no sempre eren inicialment coincidents, però sempre amb la mirada posada en millorar i fer progressar la nostra ciutat. I això ens permetia arribar a consensos. A mi m'agraden les coalicions. Perquè ens obliguen a parlar, a debatre, a dialogar constantment. I perquè s'ha demostrat que són efectives. Espere poder consolidar esta etapa amb un nou govern de coalició, estable i de progrés per al mandat que ara iniciem. La coalició amb què vaig encapçalar les eleccions, Compromís, ha encetat converses amb el PSPV per aconseguir-ho. Però este no serà un govern de dos partits. Vull que siga també el govern amb què col·labora l'oposició, i el govern que atén als partits que no han obtingut representació, i, en definitiva, el govern de totes les persones de València, independentment de la formació política a què hagen votat. O si no han emés cap vot.

El meu missatge final, per als treballadors i treballadores d'esta casa, l'Ajuntament de València. Sense vosaltres, res d'açò no serà possible. Heu demostrat sobradament la vostra vàlua, el vostre esforç sincer per tractar de millorar allò que ens dona sentit: el servici públic. Vos demane hui que continueu sent lleials a esta institució i a la ciutadania de València. Teniu tot el meu reconeixement, que faig públic en esta investidura.

Perquè si una cosa ens uneix a totes les persones que estem hui ací presents, i a les que estan fora d'estes parets, en cada barri, és l'estima per València. Entre tots i totes, avancem cap al futur. Visca València.